

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Sanctae Synodo gratia Dei, pientissimorumque & Christianissimorum
imperatorum decreto in hac Ephesiorum metropoli congregatae, Cyrillus
Alexandrinorum, & Memnon Ephesiorum, episcopi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO
CHRISTII
431.

Τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ τῇ κτ' θεοῦ χάριν,
καὶ θεασίμα τῇ φιλοφιλῶντων
ἐπιλογίᾳ βασιλέων σωμα-
χθείῃ ἐν τῇδε τῇ Εφεσίᾳ μη-
τροπόλει, Κυρίλλῳ ἐπίσκοπος
Ἀλεξανδρέων, καὶ Μένων τῆς
Εφεσίᾳ.

*Sanctæ Synodogratiæ Dei, pie-
tissimorumque & Christia-
nissimorum imperatorum de-
creto in hac Ephesiorum me-
tropoli congregatæ, Cyrillus
Alexandrinorum, & Mem-
non Ephesiorum, episcopi.*

ΕΥΣΕΒΕΣ θεασίμα ἐν τῇδε
τῇ Εφεσίᾳ μητροπόλει, καὶ ἡμᾶς
καὶ τὸ ὑμῶν ὁσιότης συνδραμεῖν ἐκ-
λάσειν, ὥς ἐν ὁρδὸν τῆς ἀποστολικῆς
πίστεως ὅρον κοινῇ ψήφῳ κρατυθῆ-
ναι, δοκιμαστέον δὲ καὶ τὸ καμνοτομη-
θεῖσαν αἵρεσιν παρὰ Νεστορίου. ὅτι ἡ
μὲν ἀγία ὑμῶν συνόδος ὁρθεῖ καὶ κανο-
νικῶς πάντα περὶ τοῦτα, συνήδρυσεν
καὶ ἐν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ τῇ κτ' πλε-
υρὸς τῆς μητροπόλεως, ἐκλάσει δὲ τῇ
μνημονοθέντι Νεστορίῳ εἰσελθεῖν
εἰς τὸ συνέδριον, καὶ ἀπολογησάμεναι ὑ-
πὲρ ὧν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διεδυσφήμηναι,
καὶ ἐν ἰδίᾳς ἐπιστολαῖς, ἀσεβεῖς καὶ
ἀληθεύουσας ἀφαιρῶν φωνὰς καὶ τὰ
πάντων ἡμῶν σωτὴρ Χριστὸς. τρεῖς γὰρ
αὐτὸν κληθέντας, καὶ μὴ ἀναχρόνιον
ἀπαντήσαι, διὰ τὸ κακῶς συνῆδρυν
πλήθειναι, τοῖς τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπομέ-
νῃ θεομοίῳ, καὶ ταῖς ἐν τῷ ἐκείνῳ
πάντα ἀκριβῶς ἐξετάσασα τὰ κατ'
αὐτὸν, καὶ πληροφορηθεῖσα, ὅτι καὶ
αἰρέτικὸς καὶ δυσφημὸς ὅστις. πύ-
των οὕτω περὶ τῶν καὶ ἀνενέ-
χθεντων εἰς γνώσιν τῇ ἐκκλησίᾳ
καὶ καλλινίκων ἡμῶν βασιλέων, ὅψι
καὶ μέλεις, καὶ ὅτε ἐβούλετο, πλεῖν Εφε-
σίᾳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ ὅ τῆς Ἀντιόχειας
Ἰωάννης, σωμαγῶν, ὡς ἐμαρτυροῦνται,
ἐν τῇδε Νεστορίου φρονουμένων,
ὧν οἱ μὲν εἰσι πάλαι καὶ κληθέντες, οἱ δὲ

PRIMUM edictum & nos & ve-
stram sanctitatem in hanc E-
phesiorum metropolim ea de cau-
sa convenire iussit, ut & rectum
apostolicæ fidei decretum com-
muni sententia confirmetur, &
hæresis a Nestorio recens inuecta
discutatur. Vestra autem sancta
Synodus recte canonicèque om-
nia gerens, in sancta huius metro-
polis ecclesia confedit. Vocavit
autem prædictum Nestorium, ut
ad confessum ingrederetur, & eo-
rum quæ in expositionibus, epi-
stolisque suis blasphemie protule-
rat, impias ac sceleratas emittens
voces contra Christum omnium
nostrum saluatorem, rationem
redderet. Quoniam vero tertio
vocatus, sistere se recusavit, eo
quod mala conscientia perculsus
esset; omnibus quæ ad illius cau-
sam pertinebant, diligenter dif-
cussis & examinatis, certoque
comperto, quod hæreticus & bla-
sphemus esset; ecclesiasticas secu-
ta sanctiones, depositionis sen-
tentiam in ipsum tulit. His ad
eum modum transactis, & ad piis-
simorum inuictissimorumque im-
peratorum nostrorum notitiam
relatis; vix tandem, & quando
ipsi placuit, Ioannes Antioche-
nus Ephesum venit, & quosdam,
sicuti intelleximus, qui cum Ne-
storio sentiebant, collegit; (ex his
alii iam olim depositi fuerunt, alii

vero solo nomine sunt episcopi, utpote nullas ciuitates obtinentes) quasi indignatus, Christum fuisse glorificatum, eo qui blasphemus in illum fuerat, iusta depositione damnato, nescimus quomodo (si tamen quæ vulgo feruntur, certa veritate nituntur,) omni ecclesiastica lege proculcata, omnique ecclesiarum ordine & regula per iniuriam violata, impiam illegitimamque charitam concinnauit; ratusque depositionis titulo ferire nos posse, intolerabili contumelia affecit: idque cum sancta Synodus, quæ Nestorium deposuit, sanctos episcopos supra ducentos habuerit; ille vero ad triginta alios numero collegisset, vel hæreticos, vel de criminibus delatos. Et quidem nec per leges ecclesiasticas nec per imperiale decretum potestatem habuit, qua fultus vel quempiam ex nobis iudicare, vel omnino simile quidpiam attentare posset, præsertim vero contra maiorem sedem: quandoquidem, etiam si illi esset potestas iudicium exercendi, tamen canones ecclesiasticos sequi debuerat, & nos, quos iniuria affecit, commonefacere, necnon vna cum hac vniuersa nostra Synodo ad reddendam rationem vocare. Nunc vero nihil horum curans, neque timoris Dei cogitationem suscipiens, ea ipsa hora qua in Ephesiorum ciuitatem ingressus est occulte, nulloque nostrum quid per audaciam moliretur, omnino intelligente, suum caput delusit, ne dicamus ecclesiasticas sanctiones, eosque depositionis sententia contumeliose petit, qui in hodiernum usque diem prorsus ignorant, quamnam, ut id faceret, causam habue-

ἐδὲ πόλεις ἔχουσιν, ὅλλ' εἰσὶν ὀνόματι Ἀκρο
μόνω ὁπίσκοποι, ὥστε ἀνακατή-
σας, ὅπ' δεδόξασαι Χεῖρας, καὶ ταίρε-
σιν ὑπομέναντος δικαίῳ τῆ βλα-
σφημοῦτος εἰς αὐτ', ἐκ ἰσμεν ὅπως,
εἰ γὰρ ὅλως ὅστιν ἀληθὲς τὸ θρυλούμε-
νον, πάντα πατήσας θεομὸν ἐκκλη-
σιαστικὸν, καὶ πᾶσαν ὑβρείας ἀκολου-
θίαν ἐκκλησιαστικῶν, ἀσέβεις καὶ παρὰ
νομον συνέταξε χαρτὸν καὶ ἡμᾶς πρὸ
τῆς καταιρέσεως ὀνόματι διώσασθαι
πλήλιν νομίσας, ὑβρίσεν οὐ φορη-
τῶς καὶ πάντα τ' ἀγίας συνόδου, τῆς
Νεστόρειον κατελοῦσης, ὑπὲρ τοῦ δια-
κοσίου τ' ὀρθοῦ ἀγίοις ὁπίσκοποις
ἐχούσης, ἐκείνου δὲ συλλέξαντος
αἰρετικοὺς καὶ διαβεβλημένους ἐπί-
σκοποις, τεράκοντά που ὁ ὀρθοῦ.
καὶ τοὶ οὐτε ὑπὸ θεομῶν ἐκκλησιαστι-
κῶν, οὐτε ὑπὸ θεοτοῦ βασι-
λικοῦ ὁμοῦ ἔχων ἢ δικαστὴν ἢ
ἡμῶν, ἢ τοῦ ὅλως ὁπίσκοποις τε
τοιοῦτο, μάστιγα καὶ μέγιστος θεοῦ
ὁπότε, εἰ καὶ ὁ ἑλὼν αὐτῶν δικαστὴς, ἐ-
χρῆτο τοῖς κανόσιν ὁμοῦ καὶ τοῖς
ἐκκλησιαστικῶν, καὶ ὑπομνήσας τοῦ
ὑβρισμένου ἡμᾶς, * καὶ τῆς ἄλλης
ἀπάσης ἀγίας ἡμῶν συνόδου καλέσας
πρὸς ἀπολογίαν. νυνὶ δὲ πούτων μη-
δὲν ὑπολογισάμενος, μήτε τ' τῆς θεοῦ
φόβου εἰς νοῦν βαλὼν, κατ' αὐτῶν
πρὸς ὅραν, καθ' ἃς εἰσῆλθεν εἰς τὴν
Εφεσίαν λεληθότως, καὶ οὐδενὸς
εἰδότος τὸ σύμπαν ἡμῶν τὸ τεπολμη-
μένον, * κατέπαυσε τῆς ἐαυτοῦ κατε-
λῆς, ἵνα μὴ ἐχρησθῇ τ' ἐκκλησίας
θεομῶν, καὶ ὑβρίσας ἡμᾶς καταιρέ-
σεως τοῦ μηδὲν εἰδότος μέλει σημε-
ρον. * καὶ τοῦ ποίαν ἔχον εἰς τὸ πο-
* κατέπαυσε; ὁπότε τὸν ἀκόλουθον
ὅστις,

ANNO
CHRISTI
431.

* τοις,

ὅστι, μὴ οὕτω πατεῖσθε τὸν τ' ἐκκλη-
σίας θεομοῖς, μὴ τ' εἰκὴ φέρεσθαι καὶ
μειζόνων, ἢ καὶ λεληθότως τριαῦτα
* Τελμᾶν, ἀπὸ ἐκ αὐτῶν ἐδρασαν οὐδὲ εἰς
ἐνὰ τ' ὡς πελδυστὸν ἐκκλησίας ἐ-
χόντων βαθμόν, καὶ ὑποχέειρα πρὸς
τὸν τ' ἐαυτῶν, ἐνταῦθα δὲ ὅστι μὴ τ'
ἐτο στωδερακότων αὐτῶν, ἀναγκάως
πρὸς ἀγνοίαν τῇ ὑμετέρᾳ θεοσεβείᾳ
τὰς τὰ βιβλία, ὁρμίζοντες καὶ τῆς
ἀγίας καὶ ὁμοουσίου ἱεράδος, μεταπεμ-
φθέντων καὶ αὐτὸν τ' Ἰωάννην, καὶ τὸν
συνδραματουρήσαντας αὐτῶν ὥστε
ἐλθόντας εἰς τ' ἀγίαν συνόδον δόλο-
ρήσαντες ὑπὸ τῆς ἰδίου πολήματος ἐ-
πίμωρος ἢ ἔχοντες δόλοισιν, αὐτὸν
ἀνόσιον, καὶ ἀνόμιμον τῆς καθ' ἡμῶν
ὑβρεως πεπονημένον ἐχρήμα.

* αὐτῶν

* αἰτίας

Ακάκιος Ἐπίσκοπος Μελιτινῆς
εἶπε· Γενητὴν μὲν καὶ ἡ τοῦ τ' ἀπαθεν-
των ὑπόνοια, εἴ γε καὶ * αὐτῇ ἀληθείᾳ
εἴη καὶ τοῦ τ' ἡ * ἀληθείας τῶν ἀγνοή-
των καὶ θεοφιλεσάτων Ἐπισκόπων Κυ-
ρίλλου τ' Ἀλεξανδρείας, καὶ Μένμο-
νος τ' Εφεσίων οὐτε γὰρ ἡμεῖς οἶόν τε, τοῖς
δόλοισιν αὐτῶν τῆς ἀγίας συνό-
δου, καὶ πρὸς ἀντιθέσιν τῇ κακοδοξίᾳ Νε-
στορίου, καὶ ἐαυτοῖς συνάψαντας, καὶ ὑπο-
ἐκλήμα ποσοῦτο καὶ τοιοῦτο γυρομύθους
πολμᾶν τε καὶ τ' ἀρεδραν τ' οἰκου-
μηνικῆς ταύτης συνόδου διαπράττειν,
μηδὲ ὅλως ἐχόντας * αὐθεντίαν. ὅτι
τ' ἡρεσε τῇ ὑμετέρᾳ οἰοτήτι, ὥστε καὶ πρὸς
αὐτῶν τοῖς εἰς κρίσιν ἐκλυθῆναι,
ὑπομνηθεὶς διὰ τ' ἀλαβεσάτων ἐπι-
σκόπων, Ἀρχιερέως, καὶ Παύλου, καὶ Γε-
ργίου, ὁ ἀρεδρος τῆς τριαυτίδος δόλοισιν
ἐκ τῆς Ἀντιοχείας Ἐπίσκοπος Ἰω-
άννης, τοῦ τ' ἡπάτης δόλοισιν ἐπι-
λεῖν λόγῳ τριαῦτα ἐπὶ λησέ.

* ἐκείνου.

rit. Quia ergo indignum est, ec-
clesiasticas leges ita proteri, aufu-
que temerario contra maiores se-
te efferre, vel etiam ea clanculum
audere, quæ in aliquem vel po-
stremum in ecclesiis gradum for-
titum, ac sub eius manu & pote-
state degentem, committere non
auderet; & quia hic cum iis de-
git, qui vna cum ipso istud faci-
nus commiserunt; non potuimus
pietati vestræ libellos hos non of-
ferre, per sanctam & consubstan-
tialem trinitatem obtestantes, vt
ipsum Ioannem, eiusque in exci-
tanda hac tragœdia socios accer-
sat; quo in sanctam hanc Syno-
dum venientes, temeritatis suæ
rationem reddant. Nos enim pa-
rati sumus euidenter ostendere,
ipsum impie & illegitime hanc
nobis contumeliam inferre moli-
tum esse.

Acacius Melitenæ episcopus
dixit: Superuacanea de accusatis
est suspicio, etiam si ea vera sit; ac
superuacaneum est postulatum
Cyrilli Alexandrini, & Memno-
nis Ephesini, sanctissimorum pi-
entissimorumque episcoporum.
Fieri enim non potest, vt hi, qui
a sancta Synodo descuerunt, &
prauæ Nestorii opinioni seadiun-
xerunt, talique ac tanto crimine
obstricti tenentur, quidquam cō-
tra œcumenicæ huius Synodi
præsides audeant efficere, cum
nullam omnino habeant auctori-
tatem. Quoniam vero sanctitati
vestræ placuit, illos ea de causa
iudicio fisci oportere; Ioannes e-
piscopus Antiochenus defectio-
nis huius præsides, per Paulum &
Petrum & Archelaum episcopos
reuerendissimos admonitus, de
obiectis criminibus, cur hæc sit
ausus, respondebit.

liii

Concil. Tom. 5.

Cum itaque Archelaus Myndi Cariæ episcopus, & Paulus Lampæ Cretæ episcopus, & Petrus Parembolarum Palæstinæ episcopus abiissent, & reuersi essent; Firmus Cæsareæ Cappadociæ episcopus dixit: Doceant religiosissimi episcopi, quibus iunctum fuit ut mandatum perferrent ad reuerendissimum episcopum Ioannem, quodnam responsum ab illo tulerint.

Paulus Lampæ episcopus dixit: Missi a sancta vestra Synodo ad reuerendissimum episcopum Ioannem Antiochenum, ædibusque in quibus diuersatur, appropinquantes, militum, & aliorum quorundam, arma gladiosque inferentium, multitudinem conspeximus; qui ut ne ad ianuam quidem propius accederemus, impedimento nobis erant. Ægre tandem accessimus prope, & multis institimus sermonibus, dicentes: Pacifici sumus; nec enim multi sumus; tres tantum missi adsumus, admittite nos: sancta Synodus legitimi negotii causa nos destinavit, verba pacifica ad Ioannem reuerendissimum episcopum deferentes. Cum itaque magna turba circumfundemur, intelligens, ut verisimile est, Ioannes, qua de causa missi essemus, aditum ad se denegavit. Multa vero a multis dicebantur; inter quæ nonnulla quoque contra sanctam Synodum, & orthodoxam fidem blasphema continebantur; quæ tamen ob tumultuationem ibidem excitatam exacte referre nequiuimus.

Archelaus Myndensium episcopus dixit: Magnum tumultum, ac prope periculum adiunxit, cum ad reuerendissimi epi-

σκοπού Μυώδου τῆ Καρίας, καὶ Παύλου ὁπισκοπού Λάμπης τῆ Κρήτης, καὶ Πέτρου ὁπισκοπού Παρεμβολῶν τῆς Γαλασίης, καὶ ἐπανελθόντων, Φίρμος ὁπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπε· Διδασκέτω· ④ ποσε βέσται οἱ ὁπίσκοποι, ④ τὸ δῆλωμα διακονῆσαι πρὸς ⑤ ἀλαβέσταιν ὁπίσκοπον Ἰωάννην ὁπίσχεθῆντες, ἵενος ἐπυχον πρὸ αὐτοῦ ἀποκρίσεως.

Γαῦλ· ⑥ ὁπίσκοπος Λάμπης εἶπε· Γεμφθέντες παρὰ τῆς ἀγίας ὑμῶν συνόδου πρὸς ⑤ ἀλαβέσταιν ὁπίσκοπον Ἰωάννην τῆς Ἀντοχείας, πλησιάζοντες ὃ τῇ τούτου οἰκίᾳ, ἐσταμένα πληθὺς στρατιωτῶν, καὶ ἔτερον ἱερῶν ὅπλα καὶ ξίφη ὁπιφερομένων, οἱ οὐδὲ συνεχώρουν ἡμῖν πλησιάζειν τῷ πυλῶνι. μέγας δὲ πλησίον ἐγγυρόμην, καὶ πολλὰν ῥηθέντων παρ' ἡμῶν· ὅτι εἰρηνικοὶ ἐσμεν, μὴ γὰρ πληθὺς ἐσμεν, τρεῖς ἐσμεν ἀποσταλέντες, δέξασθε ἡμᾶς· ἡ ἀγία συνόδος ἀπέστειλεν ἡμᾶς ῥήματα ἔχοντας εἰρηνικά, κανονικοὶ ἐνεκα πρὸς ἡμᾶς, πρὸς τὸ ἀλαβέσταιν ὁπίσκοπον Ἰωάννην. πολλῶν τοίνυν περὶ ἐλεσηκότων ἡμᾶς, γνοίς, ὡς εἰκοι, πλὴν αἰπάν, δι' ἡμᾶς ἀπεστάλημεν, ἐκ ἐδέξατο ἡμᾶς. πολλὰ δὲ πρὸ πολλῶν ἐρρέθη, ἐν οἷς ἐδύσφημα ἡμῶν καὶ τῆς ἀγίας συνόδου, καὶ καὶ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως· ἃ ἵνα διακονῆσαι διὰ ⑤ ῥυόμην ἐκέισε θόρυβον μὲν ἀκριβείας οὐ δεδιωμένην.

Ἀρχέλα· ⑥ ὁπίσκοπος Μυώδου εἶπε· Γολὼ θόρυβον, καὶ κίνδυνον μικροῦ δεῖν ὑπεμείναμεν, ἐν τῇ οἰκίᾳ παραγγυόμενοι τῇ ἀλαβέσταιν ὁπί-

ANNO
CHRISTI
431.

σκοπού Ιωάννου, σεβαστιανῶν ξίφη
γυμνωσάντων, καὶ ξύλα κραυγῶντων,
καὶ ἀπ' αὐτῶν ἡμῶν, καὶ πλείστοις ἐτέ-
ρου θεοσεβῶτος· καὶ πολλοὶ ὄψακα-
λέσαντες μενυδιῶναι, ἐκ οἷδα δὲ ὑ-
αίτην ἐκ ἐδέχθημεν.

Πέτρος ὁπισκοπος Παρεμβολῶν
εἶπε· Παρεμβολῶν καὶ αὐτὸς ἅμα
τοῖς διάθεσάτοις ὁπισκοποῖς εἰς
τὴν οἰκίαν τοῦ διαθεσάτου ὁπισκό-
που Ιωάννου, πολλὰν σεβαστιανῶν ὀ-
πλα ἐμφοροῦντων, καὶ γυμνωσάν-
των, καὶ θεοσεβῶντων ἡμῶν, καὶ ἐτέ-
ρον ὅσων αὐτοῖς ἐκείσε δο-
ρυβουῶντων, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἡμῶν καὶ
βλασφημία ἀφ' ἑνὸς ῥήματα καὶ
τὸ ὁρθόδοξον πίστεως, ἐκ ἀγίας ὑμῶν
καὶ θεοφιλῶν συνόδου παρακαλέ-
σαντες μενυδιῶναι, καὶ τὰ παρὰ τῆς
ἀγίας συνόδου διακοήσαι ῥήματα
τῶ διαθεσάτῳ ὁπισκόπῳ Ιωάννῃ,
ἐκ ἐδέχθημεν· γόντος, ὡς οἰόμεθα,
τὸ αὐτὸ διαθεσάτου ὁπισκόπου Ιω-
άννου τὴν αἴτην, ἐφ' ἣ ἀπεστάλημεν·
ὡς ἴσταν γὰρ ἡμεῖς τὸ αὐτὸ κληρικῶν,
οἷς εἰρήκαμεν, ὅπως ἀπεστάλημεν
παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου· οὐδεὶς δὲ
ἡμᾶς δεχθῆναι συνεχώρησε.

Κύριλλος ὁπισκοπος Αἰεξάν-
δρείας εἶπε· Συνορεῖ ἡ ἀγία ὑμῶν
συνόδος, ὅτι ἐγὼ μὲν, καὶ ὁ διάθεσα-
τος καὶ θεοφιλέστατος συνεπίσκοπος
Μέμωνων ἐνταῦθα ἐσμεν, καθαρόν ἐ-
χόντες τὸ σωφρόδες, καὶ τῇ ἑαυτῶν ὑπο-
λήψει συστήναι ὑπερεπιστάμενοι· ἀλλ' ὡς
ἐοικε, μελέτη μία τῶν αἰρετικῶν Νε-
στορίου, καὶ τῶν ὑπερασπίζοντι τὸ αὐτὸ
δογματῶν Ιωάννῃ τῷ τῆς Αντιοχείων
ὁπισκόπῳ, καὶ τῇ τῆς ἀγίας ἐκκλη-
σίας ἀπονοεῖται θεσμῶν, καὶ κα-
Concil. Tom. 5.

scopi Ioannis ædes iam venimus,
militibus gladios nudantibus, &
fustes tenentibus, qui nobis mi-
nabantur. Circumstabat & alia
hominum multitudo. Cum au-
tem permultos rogassemus, vt ei
nostrum aduentum nunciarent,
nescio quam ob causam admissi
non simus.

Petrus Parembolarum episco-
pus dixit: Et ego quoque cum
venissem vna cum piissimis epi-
scopis ad reuerendissimi episcopi
Ioannis domum, multos milites
comperi arma portantes, & eua-
ginantes, ac nos circumuallantes:
alios quoque non paucos cum il-
lis, qui & turbas illic ciebant, &
minabantur nobis, & voces præ-
terea blasphemias cum in ortho-
doxam fidem, tum in sanctam
quoque Deoque dilectam Syno-
dum vestram emittebant. Cum
autem rogarem, vt nos adesse
significarent, quo verba a sancta
Synodo ad reuerendissimum epi-
scopum Ioannem mandata re-
nuntiarem, repulsam passi su-
mus; non ignorante, vt putamus,
eodem reuerendissimo Ioanne,
quamobrem missi essemus. Ade-
rant namque nonnulli ex clericis
illius, quibus a sancta Synodo mis-
sos nos esse indicauimus. Nemo
autem nos admitti permisit.

Cyrillus Alexandriæ episcopus
dixit: Sancta vestra Synodus, &
me, & reuerendissimum, Deoque
dilectissimū coepiscopum Mem-
nonem adesse hic cernit, pura cō-
scientia fretos, nostramque exi-
stimationem defendere paratos.
Sed, vt videtur, vna cura est hæ-
retico Nestorio, & Ioanni Antio-
cheno episcopo eius dogmatum
defensori, vt & contra sanctæ ec-
clesiæ leges infaniant, & ad ratio-

nem de admissis reddendam vocati, domos, in quibus degunt, armis circumsepiant, inaccessasque illis efficiant, qui ad purgationem eorum, de quibus rei aguntur, legitime illos citant. Quia igitur prædictus reuerendissimus Ioannes delictum suum veritus, varias dilationis causas sibi comparat, (quemadmodum videre est ex his quæ piissimi episcopi docuerunt, ac potius, ut dixi, ex eo, quod illis, qui a sancto Concilio mittuntur ad domicilium suum, aditum interclusit) perspicuum est eum suo sese iudicio condemnare, propriamque audaciam culpæ: ideoque ad sanctam hanc magnamque Synodum suspectum habet & pertimescit accessum. Vestra proinde sanctitas, quæ vanis rumoribus aures non accommodat, sed rei naturam considerat, digne- tur ea quæ impie contra nos intentauit, legitimis vel maxime sententiis abolere, & quæ videbuntur, in eum decernere, qui talem nobis ignominiam ausus est inferre.

Iuuenalis Hierosolymorum episcopus dixit: Oportebat quidem Ioannem reuerendissimum Antiochiæ episcopum, hac sancta & magna & œcumenica Synodo considerata, confestim, ut de iis quæ ipsi obiiciuntur, se purgaret, accurrere, & ad apostolicam sedem magnæ Romæ nobiscum confidentem, ac obedire & honorem deferre apostolico Dei ecclesiæ Hierosolymorum, præsertim cum apud illam sedem Antiochenæ ipsi sedi ex apostolico ordine & traditione mos sit dirigi, & apud ipsam iudicari. Sed

σας ὡς ὁ μάλιστα ἔδος αὐτῷ τῷ Αντιοχείων θρόνῳ τοῦθι καὶ ὡς ἀδούτως ἰθὺνέσται, καὶ παρ' αὐτῷ δικάζεσται. Ἡ

λουμύοις εἰς δόξαζαν ὧν πεπλη-
μελήκασι, ὅπλοισι τὰς αὐτῶν ὡς
φράσιν οἰκίας, ἀπορρίπτει τὰς
τὰς δόξαζαν τοῖς κανονικῶς κα-
λοῦσιν εἰς δόξαζαν, ὧν διθυώνται.
Ἡ δὲ τῶν οὐ μνημονευθῆς ἀλαβέ-
σατος Ιωάννης, δεδιὼς τὸ ἴδιον πλημ-
μέλημα, ποικίλας ἀφορμας ὑψο-
ύσας εἰς αὐτὸν ποιεῖται, ὡς ἔστιν
ἰδεῖν ἀφ' ὧν ἐδιδάξαμεν ὅτι θεοσεβέ-
σαι τὸν ἡπίσκοπον, μάλλον δὲ, ὡς ἐ-
φύω, ἀφ' ὧν ἀπορρίπτει τοῖς δόξαζαν
λουμύοις ὡς τῆς ἀγίας συνόδου ἢ
ἐαυτῶν κατεσκεύασεν οἰκίαν, διότι
ὅστις ἐαυτῶν καταψηφισθῆναι, καὶ
τῷ οἰκείῳ ἐλμυματῶν κατηγο-
ρεῖται, δι' ὧν ὑποφράσται καὶ δέδιε τὴν
ἀφίξιν τὴν εἰς τὴν ἀγίαν ταύτην καὶ
μεγάλαν συνόδον. καὶ ἔτι ὡς αὐτῷ
τοῖν αὐτῶν ἢ ὁσίου, ἀποσάρρασαν
τὴν ἀκολῶν ἔχουσα, καὶ τῇ φύσει τῆς
πράξεως ἀνορθῶσα, τὰ μὲν καὶ
ἡμῶν ἀνορθῶσα παρ' ἐκείνου πεπλη-
μύνα τῆς ἐνομιματίας ἀφαιρῶσαι
ψήφοις, ὁρῶσαι τὴν δόκουσαν κατ'
αὐτῶν, τοιαύτην ὕβριν ἐπενέγκειν ἡ-
μῖν πολυήσαντος.

Ιουβενάλι, ὁ ἡπίσκοπος Ιερο-
σολύμων εἶπεν· Εὐχέλῳ μὲν Ιωάν-
νι δὲ ἀλαβέσατον ἡπίσκοπον Αν-
τιοχείας, ἐν θυμῷ μὲν τὴν ἀγίαν καὶ
μεγάλαν καὶ οἰκουμένην συνόδον
ταύτην, * διότι εἰς δόξαζαν τῇ
ἐπαρμύρῳ αὐτῷ δραμεῖν, καὶ
δόξαζαν θρόνον συνεδρῶντα ἡ-
μῖν τῆς μεγάλης Ρώμης, καὶ τῷ δό-
ξαζαν τῆς Ιεροσολύμων ἀγίας
θεοδικλησίας ὑπακοῦσαι, καὶ ἡμῶν
ἀκοῦσαι καὶ δικάζεσται. Ἡ

exactius aliquanto de illius sensu nobis constaret, dixerunt : Vel coram tabellionibus hæc dicere non recusamus.

Timotheus Termesi & Eudociadis episcopus dixit : Sicut pietas vestra mandarar, ad reuerendissimi episcopi Ioannis domum nos contulimus. Cumque clericos præ foribus consistentes comperissemus, aduentus nostri causa indicata, vt nos intromitterent, coramque ea quæ in mandatis habebamus, exponere liceret, rogauimus. Ingressi clerici hoc nobis responsum dederunt : Nos hominibus excommunicatis & depositis responsum non damus : ne se fatigent crebra citatione nos interpellantes.

Eustathius Docimii episcopus dixit : Secundum iussionem sanctitatis vestræ deuenimus ad domum, in qua manet reuerendissimus episcopus Ioannes Antiochenus ; ibique clericos inuenimus, quos rogauimus, vt nuntiarent, oportere nos eundem reuerendissimum Ioannem conuenire, eaque quæ a sancta hac Synodo ipsi significabantur, exponere. Cum autem ad illum introissent, & ad nos reuersi fuissent, hæc dixerunt : Illi a nobis sunt depositi & excommunicati, & ne laborent, vocantes nos. Ceterum cum eorum nomina, qui internuntii extiterant, dignoscere conaremur, nec dicere voluerunt, nec indicare : hoc solum aiebant : Clerici sumus, non tabelliones.

Cyrillus episcopus Alexandriæ dixit : Dominus noster Iesus Christus, qui & nunc quoque sanctæ Synodo præsens est, rerum naturas manifesto indicio nobis prodidit, dicens : Omnis qui

ἀκριβέστερον μαθεῖν, ἔφασαν· ὅτι καὶ ἡ
ἐκ τῶν βουλαίων ταῦτα οὐ φέρεται
τοῦ μὲν εἰπεῖν.

Τιμόθεος Ἐπισκοπὸς Τερμησοῦ καὶ Εὐδοκιάδος εἶπεν· Ὡς ἐκέλευσεν ἡ θεοσεβία ὑμῶν, παρεγγράμματα ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς βλαβεράτου Ἐπισκοποῦ Ἰωαννοῦ καὶ ὑπάρχοντες πρὸς τὴν συζήτησιν κληρικοὺς ἐσώτας, ἐμηνύσαμεν, ἀξιουμένους δεξιῶναι, καὶ κατὰ πρῶτον εἰπεῖν τὰ ἐν τῇ βλαβερᾷ ἡμῶν. ὅτι εἰσελθόντες, πάντων ἡμῶν τὴν ἀπόκρισιν δέδοκασι· ὅτι ἡμεῖς ἀκοινωνήτοισι καὶ κληρικῶσις ἀποκρίσιν οὐ ποιοῦμεν. μὴ καμνέτωσαν καλοῦντες ἡμᾶς συνεχῶς.

Εὐστάθιος Ἐπισκοπὸς Δοκιμίου εἶπε· Κατὰ πᾶν κέλευσεν τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος παρεγγράμματα ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἔνθα μένει ὁ βλαβεράτος Ἐπισκοπὸς Ἰωάννης τῆς Ἀντιόχειας καὶ τοῖς ἐκείσε κληρικοῖς ὑπάρχουσιν ἡμεῖς ἐσώτας μνηστῆρας, ὡς δὲ ἡμᾶς συντυχίῃ τῶν αὐτῶν βλαβεράτου Ἐπισκοποῦ Ἰωάννη, εἰπεῖν τὰ πρὸς τῆς ἀγίας ταύτης συνόδου δηλωθέντα αὐτῶν. ὅτι εἰσελθόντες, καὶ ἐπαναφύαντες πρὸς ἡμᾶς, ἔφασαν· ὅτι καὶ ἡμεῖς καὶ κατέλομεν, καὶ ἀκοινωνήτοισι πεποιήκαμεν, καὶ μὴ καμνέτωσαν καλοῦντες ἡμᾶς. ἐπεφράμματα ὅτι μαθεῖν τὰ ὀνόματα τῶν εἰσελθόντων μνηστῆρας, εἰπεῖν ἐκ τῆς βουλήσεως, οὐδὲ μνηστῆρας, λέγοντες· κληρικοί ἐσμεν, καὶ οὐ βουλάριοι.

Κύριλλος Ἐπισκοπὸς Ἀλεξανδρείας εἶπεν· Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ καὶ νῦν τῇ ἀγίᾳ συνόδῳ παρὼν, τὰς τῶν παραγράφων φύσεις ἐπαργίῃς ἡμῶν κατέστησεν εἰπών· ὅτι πᾶς ὁ

ANNO
CHRISTI
431.

ANNO
CHRISTI
431.

τὰ Φαῦλα φερόμενοι μισοῖ τὸ φῶς,
καὶ ἐκέρχεται παρὰ τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐ-
λθῇ τὰ ἔργα αὐτῶν. καὶ τοιοῦτοι καὶ
νῦν τὸ βλάβεσθαι τὸν Ἰωάννην τὸν Ἀντι-
οχείας ἐπίσκοπον ἡ ὑμετέρα πατρι-
σὶς οὐκ ὁμολογεῖ. καὶ νῦν φησὶ· εἰ γὰρ ἐαυτῶν
*συνεῖδεν πεπραχέναι καὶ ἡμῶν κα-
νονικόν, ἡ δὲ ἐκείνου διὰ τῶν ἐκ ἐχθρῶν
αὐτὸν ἀφικέσθαι περὶ τῶν εἰς τὴν
ἀγίαν ταύτην καὶ οἰκουμένην συνέ-
δρον, ὥστε καὶ ψήφῳ τῇ αὐτῇ ὑμῶν ἐπι-
σφραγίσαντες αὐτὸν τὸ ἐγκρίψαι μάλ-
λον ἰσχύσει καὶ ἡμῶν, εἴπερ ἐπέπρακ-
το καὶ θεομοίς ἐκκλησιαστικοῖς; διὰ
τῆς δὲ διὰ τὸ μισοπύνηρον τῆς ἀγίας
ταύτης καὶ μεγάλης συνόδου, καὶ οἱ δι-
δουσεως καὶ παρανόμως ἐνυβρίσας
ἡμᾶς, παρὰ ταῦτα τὸ ἀφίστην, ἵνα μὴ τὸ
ἐαυτῶν περὶ τὸνδεσπότην ὑπομένειν ἡ-
μῶν καὶ ἀγανάκτησιν κρύπτει γὰρ
ἀπεπλημμέληκε, καὶ αἰχμῶνεται ἐπὶ
κριταῖς ὑμῶν ἐμφανίσαι τὸ αὐτῶν πα-
ρανομίαν. ὅθεν καὶ παρακαλοῦμεν ἀ-
ποφύνασθαι τὴν ἀγίαν ταύτην συνέδρον,
ἐν τῇδε ἡδὴ μηδεμίαν μὴ ἰσχύειν τὰ
παρὰ ἐκείνου τεπολημένα καὶ ἡμῶν
ἐχθρὰ κληθέντα δὲ ἐκείνους, ὑπὲρ ὧν
δεδρακεν ἀνοσίως, ἐν νόμῳ καὶ δικαιο-
σύνῃ ὑποφάσας τῇ πατρὶ ὑμῶν καὶ διὰ
τῶν κανόνων ὑπενεχθέντα.

Μέμνων ἐπίσκοπος Εφέσου εἶ-
πεν· Ἡ ἀκακία τῶν γυναικῶν βλάβε-
σαί τοις ἐπισκόποις Ἰωάννης τῆς Ἀντι-
οχείας, καὶ τὰ ἅμα αὐτῶν διαριθμητῶν ἡ-
γῶν, ἀφ' ὧν ἐνέωτέριστο, καὶ τὸ θε-
σμῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡτάκτιστο, δι-
ὰ τῇ ὑμετέρᾳ γέγονεν ὁσότης· ὅθεν
καὶ ἡμεῖς τὰ ἐκείνῳ τεπολημένα
καὶ ἡμῶν διὰ λιβέλλου ἀνεδιδάξα-
μεν τὴν ὑμετέρᾳ ὁσότητα· καὶ κα-
-

mala agit, odit lucem, & non ve-
nit ad lucem, ut non arguantur o-
pera eius. Hoc Ioanni reuerendis-
simo Antiochia episcopo nunc
accidisse, vestra utique sanctitas
& vigilantia perspicit. Nam si
conscientia teste aliquid canonici-
cum, Deoque gratum in nos egis-
se cognoscit, qui fieri potuit, ut
non alacriter ad hanc sanctam &
oecumenicam Synodum se con-
ferret, ut eius conatus, si quidem
ecclesiasticis sanctionibus con-
sentaneus esset, vestra quoque
sententia comprobatus, maius
robur aduersum nos fortiretur?
Quoniam vero timet sanctæ &
magnæ huius Synodi aduersus
improbam odium, impiaque
& iniusta contumelia se nos affe-
cisse non ignorat, recusat venire,
ne conuenientissimam sibi poe-
nam & indignationem patiat. Celat enim quæ peccauit, & eru-
bescit, vobis iudicibus suam pa-
tefacere iniquitatem. Quamob-
rem rogamus, ut sancta hæc Sy-
nodus pronuntiet, ea nullius mo-
menti in posterum esse censenda,
quæ ille in nos per audaciam ma-
chinatus est: ipse vero denuo ci-
tatus, propter ea quæ impie pa-
trauit, legitimæ iustissimæque ve-
stræ, sacrorumque Canonum sen-
tentia subiiciatur.

Memnon Ephesi episcopus di-
xit: Illegitima Ioannis reueren-
dissimi episcopi Antiocheni, &
paucorum quorundam cum eo
conspirantium sententia, e nouis
rebus, quas gessit, & ex ecclesia-
sticarum sanctionum perturba-
tione, vestra sanctitati manifesta
euasit. Vnde etiam quæ is ad-
uersum nos per temeritatem ma-
chinatus est, libello vestra sancti-
tati oblato aperuimus: vosque

iure permoti, illum per sanctissimos episcopos accerfistis, ut quæ præter leges ecclesiasticas, imo vero contra ordinem ecclesiasticum deliquerat, defenderet; rationemque de his, quæ temere contra Canones molitus fuerat, redderet: sed ille putrida conscientia detentus, citationi parere recusavit. Quamobrem sanctam & œcumenicam vestram Synodum rogauimus, ut illa quæ ab ipso, paucisque ipsius sociis (quorum aliqui sunt hæretici, aliqui nec ciuitates habent, nonnulli quoque multis criminibus sunt obnoxii) inique sunt acta, licet per se alioqui sint irrita, nullamque vim prorsus obtineant, utpote in Canonici ordinis iniuriam temerario ausu gesta, abrogentur etiam per sententiam sanctæ & œcumenicæ Synodi; nostraque circa fidem orthodoxam, quam a sanctis patribus accepimus, instantia approbata, id quod videbitur, in illos decernatis.

Sancta Synodus dixit: Nullam vim, vel ordinem habere ea, quæ gesta sunt, cum Ioannes in omnibus contra Canones fuerit impulsus, ex actis innotuit. Nam si, quæ fecit, congruum aliquem ordinem continerent, a sancta Synodo vocatus utique suæ nouitati patrocinarî non dubitasset. Vnde cum hæc numquam habuerint robur, nec Canonica sint ratione transacta, sancta Synodus inuolida esse pronuntiat; nec vllum iis, qui contumeliam perpeffi sunt, præiudicium afferre posse declarat. Quod autem consequens est, & ad se pertinet, sancta Synodus faciens, ea quidem quæ hodie no die acta sunt, in piissimorum,

νικῶς κινῆμενοι κεκληκάτε δι' ὅσων ἄτων ὑποκόπων συστήται αὐτὸν τοῖς ὡς αὐτὸς ὡς αὐτὸς δι' ὅσων ἐκκλησιαστικοῖς, μάλλον ὅτι ἐκκλησιαστικῆς ἀκολουθίας ἡμῶν τηρήσει, καὶ ἀπολογησάμενοι ἐφ' οἷς καὶ τῶν κανόνων ἐδραστεύετο ἄλλα σαφῶς τῶν σωζόμενων κεχρημένος, ὑπακούσαι ἐκ ἡγουλήθη κληθεῖς. Τούτου χάριν τὴν ἁγίαν συνόδον ὑμῶν καὶ οἰκουμένην ὡς ἐκαλέσαμεν, τὰ μὲν παρ' ἐκείνων ἀδείσμως παραχθέντα, καὶ τὰ ἅμα αὐτῶν διαβεβημένων ὄντων, ὧν τινὲς μὲν αἰρετικοὶ πυχνοῖσι, τινὲς δὲ μηδὲ πόλεις ἔχοντες, καὶ ἕτεροι δὲ πολλὰς αἰτίας ὑπεβητοὶ ὄντες, δεῖν αὐτῶν ἐαυτῶν ἀνιχνεῖν πυχάνοντα, διὰ τὸ ἐφ' ὑβρὸς τῆς τῶν κανόνων βύταξίας τεθλησάμεν, καὶ τελευτῶσαι καὶ ψήφῳ τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμένης συνόδου, τὴν τε ὑμῶν τέραν δεχόμενοι ἐντασιν ὡς τὸ ὀρθόδοξον πιστὴν, καὶ ὡς τῶν ἁγίων πατέρων παρελήφμεν, ὁρίσασθαι καὶ ἐκείνων τὸ ὡριζόμενον.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· Μηδεμίαν ἰσχύϊ, μηδὲ ἀκολουθίαν ἔχον τὰ πεπραγμένα, ὅτι πᾶσιν ἀκανονίστως Ἰωάννης κινήσας, ἐκ τῆς πεπραγμένων δεδήλωται. * ἢ ἂν ἐπαρσησέτο προσκαλέμενος ὡς τὴν ἁγίαν συνόδον συστήναι τοῖς ὡς αὐτὸς νεωτεριάζουσιν, εἰ ἵνα ἔχον βίολον ἀκολουθίαν τὰ πεπραγμένα. ὅθεν * ἡ μὲν μηδὲ τὴν δεξιὴν ἰσχυρὰ ὄντα, ὅτε κανονικῶς γινόντα λόγῳ, ἀνίσχυρα ἡ ἁγία σύνοδος ἀποφάνει. * ἐδενί τ' ὑβερισμένων πρεσβυτέρων φέρειν δυνάμενα. τὸ δὲ ἀκόλουθον, καὶ τὸ ὑπεβάλλον ἐαυτῇ ποιοῦσα ἡ ἁγία σύνοδος, τὰ μὲν τῆμερ * πεπραγμένα αὐτοῖς εἰς γινώσκον

ANNO
CHRIST
431.

ANNO
CHRISTI
431.

γνωσιν τῶν διαβεσάτων καὶ φιλο-
χρίτων βασιλέων ὥς τε μηδὲν ἀγνοη-
θῶναι τῶν δρασέως ὑφ' ὕβρει τῆς ἀ-
γίας συνόδου παρὰ Ἰωάννου τελο-
μημύων. ὁ δὲ διαβεσάτος ἐπι-
σκοπος Ἰωάννης καὶ τῇ τριτῇ περὶ κλη-
θεὶς κλήσι, εἰ μὴ * ἀπαντήσῃ, πτω-
καὶ ἐκ τῶν κανόνων αὐτοῦ ἡ ἀγία
καὶ οἰκουμένη συνόδος ψιφίεται τὸ
ἐποφελόμενον.

* ἰτακὸν
στῶ

Christianissimorumque impera-
torum cognitionem deducet, ne
quid ex iis illos lateat, quæ arro-
ganter in contumeliam sanctæ
Synodi, & temere gesta sunt a Io-
anne: ipsum vero reuerendissi-
mum episcopum Ioannem tertio
adhuc citatione accerset. Quod
si tertio vocatus, adhuc non com-
paruerit, tunc demum sancta &
œcumenica Synodus Canones se-
cuta, meritam sententiam in il-
lum feret.

ΓΡΑΞΙΣ ΠΕΜΠΤΗ.

ACTIO QVINTA.

ΤΟΙΣ Μὲν πρὸς ὑπατίαν τῶν δε-
σποτῶν ἡμῶν, Φλαυίου Θεοδο-
σίου τὸν τελοκαθέκτον, καὶ Φλαυίου
Οὐαλέντιανου τὸν τρίτον, τῶν αἰω-
νίων Αὐγούρων, περὶ δέκα ἐξ Κα-
λανδῶν Αὐγούρων, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῇ
ἀγίας αὐτῆς συνόδου, * καθεστάντων
ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ, τῇ καλουμένῃ
Μαρίᾳ, τῶν θεοφιλεσάτων καὶ θεο-
σεβεσάτων ἐπισκόπων. Κύριλλος
ἐπίσκοπος Ἀλεξάνδρειας εἶπε. Τῇ
πρεσβυτέρᾳ τῆς ὑμετέρας ἐκκλησίας
ἀδελφὲ * συνεδριούσης, παρόντων ὧν
καὶ τὸ δόγμα τῆς μεγάλης Ρώμης ἀπεσταλ-
μῶν ληγάτων, ἡτοι τοποτηρητῶν τῆς
ἀγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπι-
σκοποῦ Κελεσίνου, βιβλία προση-
γάρημι ἐγώ τε καὶ ὁ θεοφιλέστατος
Μέμνων ἐπίσκοπος τῆς δεξιᾶς Εφε-
σίων μητροπόλεως, αἰτούμετες εἰς τὴν
ἀγίαν καὶ οἰκουμένην ταύτην συνό-
δον κληθῆναι τὸν διαβεσάτον ἐπι-
σκοπον Ἰωάννην τῆς Αντιοχείας ἐπι-
σκοπῆς, καὶ εἴτε συνὶ αὐτῶν τὴν καθ' ἡ-
μῶν συνέναντας ὕβριν, καὶ τὴν τῇ καθεστέως ὀνόματι * περὶ ἐκείνου τολμή-
σαντας, ὥς τε ὄντας δόξοι λογισαῖν, καὶ ταῖς ἐκείνων συνάψειν ἀθυροστομίαις,
Concil. Tom. 5.

* ἀγίου-
της αὐτοῦ
* καθεστάν-
τες

* συνεδρι-
ούσης,

* καθεστάν-
τες

POST consulatum domino-
rum nostrorum semper Augu-
storum Flauii Theodosii XIII. &
Flauii Valentiniani III. decimo
sexto Kalendas Augusti, eodem
die, sanctissima Synodo Dei amā-
tissimorum ac piissimorum epi-
scoporum confidente in eadem il-
la ecclesia, quæ vocatur Maria,
Cyrillus Alexandriæ episcopus
dixit: Hesterno die sanctitate ve-
stra in hoc ipso loco confidente,
præsentibus etiam legatis a ma-
gna Roma missis, videlicet san-
ctissimi piissimique episcopi Cæ-
lestini locum tenentibus, ego, &
Memnon reuerendissimus huius
Ephesinæ metropolis episcopus,
libellos obtulimus, postulantes,
vt Ioannes reuerendissimus eccle-
siæ Antiochenæ episcopus, & qui
vna cum ipso iniuriam in nos
contexuerunt, depositionisque
abuti nomine præsumpserunt,
ad sanctam hanc & œcume-
nicam Synodum accerferentur,
quo coram causam pro se dice-
rent, suæque dicacitati patro-
Kkkk